

jednoho spisu, ač v rámci tohoto spisu byly všechny tři pozůstalosti přísně rozlišovány a o každé z nich byl také zvláštní, samostatný poplatkový výkaz podán.

Přes to příslušné okresní finanční ředitelství shrnulo všechny tři dědické nápady v jeden a vyměřilo z nich dědickou daň dle sazby IV. sazby daně dědické a poplatky z převodu nemovitostí dle sazby odst. c) § 1 zák. čís. 74/1901 ř. z. ve znění zák. čís. 31/1920 Sb. z. a n. a bez zřetele na knihovní dluhy nekryté hodnotou pozůstalostních movitostí, jak nařizuje § 5 zák. čís. 337/21 Sb. z. a n. Ze všech tří pozůstalostí, shrnutých takto v jedinou, naměřeno bylo na pozůstalostních dávkách (dani dědické, poplatku z převodu nemovitostí a paušálního poplatku) celkem Kč 796.224.80.

Proti tomuto platebnímu rozkazu podal dědic A. Sch. stížnost pro nezákonnost předepsaných dávek, namítaje v podstatě:

že dle teorie i praxe občansko-právní není substituční jmění pozůstalostní předního dědice, ale pozůstalostí původního zůstavitele, který substituci nařídil, takže nelze A. Sch. považovati, pokud jde o jmění vázané substitučním svazkem za dědice dra B. Sch., nýbrž za dědice případně odkazovníka

děda kn. K. Sch. a babičky kn. V. Sch.,

že toto stanovisko uznal i sám zůstavitel Dr. B. Sch., který ve své závěti povolal A. Sch. za dědice pouze alodního jmění, uváděje výslovně, že mu nepřísluší právo porizovati o ostatním majetku, o němž jest již jeho otcem a matkou poríženo,

že ostatně dle § 2, odst. 2 cís. nař. č. 278/15 ř. z. jest výměra dědického poplatku při fideikomisárních substitucích závislá na poměru nabyvatele k tomu, kdo substituci nařídil, a žádal, aby z majetků substitučních vzhledem k osobnímu poměru dědice k zůstaviteli (děl — vnuk, babička — vnuk) byla měřena daň dědická nikoliv dle tř. IV. jak se stalo ale dle tř. I., sazby daně dědické a poplatek z převodu nemovitostí nikoliv dle sazby odst. c) ale dle sazby odst. a) § 1 zák. č. 74/01 ř. z. ve znění zákona č. 31/20 Sb. z. a n. a to se slevou dle § 5 zák. č. 337/21 Sb. z. a n., pokud jde o částky zatížené knihovními dluhy, nekrytými hodnotou pozůstalostních nemovitostí.

Zemské finanční ředitelství v Praze stížnosti vyhovělo a upravilo předepsané dávky dle zásad uplatněných v stížnosti na Kč 348.911.88.

Čeněk Svoboda.

Literatura.

Nové zákony a nařízení Československé republiky, redigují Dr. J. Hoffmann a Doc. Dr. Fundárek s kruhem spolupracovníků (arch po Kč 1.80, číslo 1 Kč 7.20).

Sbírka předpisů, vydaných ku přebudování státu, redigují K. Schrotz a Dr. S. Jurášek (arch po Kč 2.—).

Skoro současně počaly vycházeti dvě sbírky, shrnující zákony, tvořící nový náš stát. Přestavba dosavadního a výstavba

nového právního řádu kladou velké úkoly všemu právníctvu, takže dobrá a rychlá orientace pro každého právníka je nezbytností. Není proto divu, že naše dvě čelná nakladatelství ujala se úkolu uspokojiti tuto naléhavou potřebu praxe a přistoupila k vydávání sbírek, obsahově vlastně souběžných. Dosud vyšel 1. sešit »Nových zákonů« a dva sešity »Sbírek předpisů«, takže těžko pronést definitivní úsudek, který si vyhrazujeme po ukončení celých ročníků.

Za časové východisko »Nových zákonů a nařízení« byl zvolen redakcí počátek

účinnosti nového ústavního zákona o autonomii země Slovenské, což věcně jest volba správná, neboť tímto zákonem položen byl ústavní základ k vnitřní přestavbě státu. Ústavní poměry zpracoval redaktor sbírky, vrch. rada min. vnitra Dr. Josef Hoffmann, jenž nespokojil se jen otisknutím textů zákonů o autonomii Slovenska a Podkarpatské Rusi s parlamentními materiáliemi (důvodová zpráva a zprávy výborů), nýbrž vedle toho velmi vhodně zpracoval autonomní zákony s dosavadní naší ústavou v jeden přehledný a informativní celek, opatřený poznámkami. Upozorňuji aspoň na jeden zajímavý výklad: týká se § 17, který ustanovuje: »Soudnictví na území země Slovenské vykonávají soudy, čítající v to Nejvyšší soud, zřízené na území země Slovenské.« Ve výkladu dospívá dr. Hoffmann k závěru, že soudnictví na území země Slovenské — třeba organizačně až po nejvyšší stolicí úplně oddělené od ostatního soudnictví ve státě a podléhající ve věcech justiční správy Slovenské zemské vládě, nemá býti pozemštěno, nýbrž má zůstatí v rukou státu Česko-Slovenského; důsledky zračily by se pak hlavně ve způsobu úhrady. — Na ústavní zákony navazují pak předpisy o složení Nár. shromáždění, zmocňovací zákon pro moc vládní a výkonnou a smlouva s Německem o státním občanství a opci s připomínkami ministerstva vnitra. — Další část, týkající se soudního řízení civilního, zpracoval osvědčený komentátor Dr. K. Loula, vrch. odb. rada min. spravedlnosti, který tu publikuje vl. nař. č. 312/38, týkající se vyrovnání a konkursů a vl. nař. č. 313/38 o přechodném omezení nabývání nemovitostí v exekuci; tato nařízení byla vydána v prosinci t. r., takže odběratel skoro současně s úřední publikací dostává i výklad a prováděcí výnosy ministerstva spravedlnosti, což pro praxi jest neobyčejně důležité vzhledem k výjimečné povaze nových předpisů.

»Nové zákony a nařízení« budou vycházeti ve dvou oddílech: českém vyd. A (právní předpisy společné celému státu v českém znění a právní předpisy pro země české) a slovenském vyd. B (společné předpisy ve znění slovenském a předpisy platné na Slovensku). Doc. Dr. Fundárrek jest jeden z nejvýznačnějších slovenských právníků, takže jeho osobnost jest zárukou náležité úrovně i slovenské části.

Také »Sbírka předpisů, vydaných ku přebudování státu«, třídí látku systematicky; počíná již předpisy z konce září t. r., omezuje se však jen na reprodukci textů zákonů a nařízení s uvedením důvodových zpráv a ev. vysvětlivek resort-

ního ministerstva u jednotlivých ustanovení resp. citací dřívějších předpisů, na něž se zákony a nařízení odvolávají. Komentující poznámky vydavatelů jsou jen zcela výjimečné a stručné. (Na př. k § 1 nař. č. 218/38 připojila redakce poznámku: branná pohotovost státu (č. 183/38) dosud trvá — což jest neúplné, neboť pro čtenáře textu je důležité ihned přesně věděti, že branná povinnost trvá ode dne 23. září 1938, kterýmžto dnem vstoupil náš stát do branné pohotovosti a že stav branné pohotovosti skončí dle § 57, odst. 2 zák. o obraně státu dnem, jež vláda určí, kteréžto určení se dosud nestalo.) Dosud vydané dva sešity (96 str.) zpracovaly látku do 25. listopadu t. r. — V první skupině politických předpisů jsou zajímavé noty a oběžníky předsednictva ministerské rady o Slovensku a Podkarpatské Rusi a oběžník o zákazu intervencí poslanců a senátorů v soukromých věcech; následuje skupina předpisů finančních, hospodářských a sociálních, kde shrnuty jsou zejména předpisy o pracovních útvarech a o uprchlících; ve skupině předpisů hospodářských, která patrně se bude objevovati v každém sešitě, jest účelně důvodovou zprávou a vysvětlivkami ministerstva obchodu doplněno vl. nař. č. 265/38 o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání; poslední skupina předpisů soudních byla zahájena prvními paragrafy vl. nař. čís. 199/38 o zvláštních ustanoveních o řízení před soudy. Jak patrně »Sbírka předpisů« přináší větší množství látky, avšak jen s autentickou komentací, což ovšem může býti praxí mnohdy obzvláště oceňováno.

Koblížek.

JUDr. Oldřich Choděra, Výklad k zákonu o soukromých zaměstnancích, Praha 1938.

Od vyjití zákona o soukr. zaměstnancích č. 154/1934 vyšlo několik komentářů, z nichž nejdůležitější jsou komentář Hermann-Otavského a Srba, komentář Hartmannův a komentář Fröhlichův. Kdežto dosavadní komentáře obíraly se především rozdíly mezi novou úpravou a dříve platným zákonem o obchodních pomocnících č. 20/1910 ř. z. přebírajíce jinak z dřívějších komentářů a judikatury to, co i pro nový zákon o soukr. zam. zůstalo v platnosti, jest vydání Choděrova výkladu ceným příspěvkem pro praxi hlavně proto, že může registrovati hojnou literaturu i judikaturu z doby od července 1934 do května 1938, čímž stává se tento výklad takřka nezbytným vodítkem. Vypořádává se se spornými názory, pokud spornými ještě zů-